

אמר להם: מי הללו שרוצים להתעות אותי?
אמרו לו: כותיים הללו, שעומדים לפניך.

אמר להם: הרי הם מסורים בידיכם.

מיד נקבום בעקביהם ותלאום בזנבי סוסייהם,
והיו מגררין אותן על הקוצים ועל הברקנים
עד שהגיעו לחר גריזום, ששם היה בית
מקדשם.

ביון שהגיעו לחר גריזום — הרשוהו,
וזרעהו ברשינין, בדרך שבקשו הם לעשות
לבית אלהינו.

ואותו היום עשאוהו יום טוב.

ומוכח מכך שיצא שמעון הצדיק בבגדי
כהונה, שמותר לצאת בהם חוץ למקדש!

ומשנין שני תירוצים:

אי בעית אימא — לא היו הבגדין הללו בגדי
כהונה קדושים, אלא רק היו ראויין לבגדי
כהונה, ולא הוקדשו.

ואי בעית אימא — [תהלים קיט] היה מותר
לעשות כן לצורך הצלת המקדש, מדין "עת
לעשות לה", לשמו של מקום — הפרו, מותר
להפר מצות תורתך!"

שנינו במשנה: חזן הכנסת נוטל ספר תורה
ונותנו לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנו
לסגן, והסגן נותנו לכהן גדול.

ומדייקת הגמרא: שמע מינה מכך שמכבדים
את ראש הכנסת ואת הסגן בנוכחות הכהן
הגדול, שחולקין כבוד לתלמיד אפילו במקום
הרב!

אמר אביי: אין זו ראייה. אלא כולה —

משום כבודו דכהן גדול היא. שמראים בכך
את השררות הרבות שתחתיו.

שנינו במשנה: וכהן גדול עומד, ומקבל
מהסגן את ספר התורה.

והויגן בה: מדקתני שעתה, בקבלו את ספר
התורה הוא עומד, מכלל זה אתה למד שעד
עתה הוא היה יושב.

וזה לא יתכן. כי:

והא אנן תנן: אין ישיבה בעזרה משום טו-ט ב
דכתיב "לעמוד לשרת", וכן "העומדים שם
לפני ה'".

ולא מצינו ישיבה בעזרה אלא למלכי בית
דוד בלבד!

שנאמר [דברי הימים א יז] "ויבא המלך דוד,
וישב לפני ה'".

ומשנינן: כדאמר רב חסדא על הברייתא
העוסקת בענין הקריאה בספר תורה [כפי
שיבואר להלן], שהמדובר הוא בעזרת נשים
הסמוכה לעזרה, ולא בעזרה עצמה.

הכא נמי במשנתנו המדובר הוא שיושב
הכהן הגדול בעזרת נשים.

ומבאר הגמרא: והיכא איתמר דרב חסדא?
[לפי גירסת הגר"א] אהא דתניא: היכן קורין
בו — בעזרה.

רבי אליעזר בן יעקב אומר: בהר הבית.

שנאמר [נחמיה ח] "ויקרא בו עזרא לפני
הרחוב אשר לפני שער המים".